

Notatka z zajęć 10 grudnia 2012 r.

***Telemach w džinsach* Adama Bahdaja**
(Joanna Kłos)

Notatkę sporządziła Mariana Szan.

I. Pierwsza część zajęć była poświęcona autorowi książki:

- Adam Bahdaj (1918-1985) – popularny autor, jest znany głównie z powieści dla dzieci i młodzieży:
 - 1) był w nurcie „mainstreamowym”, liczne nagrody (w 1970 r. – *Orle Pióro*, w 1974 r. – Nagroda Prezesa Rady Ministrów za całokształt twórczości dla dzieci i młodzieży);
 - 2) powieść przygodowa / quasi-kryminalna;
 - 3) przykładowe książki autora: *Wakacje z duchami* (1962), *Podróż za jeden uśmiech* (1964), *Kapelusz za sto tysięcy* (1966), *Gdzie twój dom, Telemachu?* (1982) – kontynuacja *Telemacha w džinsach*;
 - 4) na podstawie niektórych książek powstały filmy fabularne i seriale telewizyjne.

II. Druga część zajęć została poświęcona interpretacji nawiązań do mitu o Odysie w książce *Telemach w džinsach* (1979) Adama Bahdaja:

- Analogie między Maćkiem Łańką a Telemachem:
 - 1) cechy wspólne: dziecko, które prawie nie zna swojego ojca i postanawia go szukać;
 - 2) wiek Maćka (15 lat) jest świadectwem potrzeby autorytetu męskości, są elementy dojrzewania, wątpliwości;
 - 3) wprowadzenie – inaczej niż u Homera – motywu śmierci matki (umarła po odejściu ojca) – akcent przenosi się na historię ojca i syna, potrzebę męskiej relacji;
 - 4) w internacie Maciek źle się czuje, ucieka – dowód na to, że nie może usiedzieć na miejscu, „cecha Odysa”;
- „Ojciec” jako Odyseusz: „zawsze miał cięty język i wiedział, jak komu przysolić”, jest opisany jako kawaler, mający różne romanse (później okazuje się, że to odnosi się do stryja – wiele tożsamości „ojca” Maćka, jak wiele tożsamości Odyseusza);
- Obraz stryja – dużo flirtuje, przemieszcza się z miejsca na miejsce – cechy „Odyseuszowe” w rodzinie, „pozytywny włóczęga”;
- Maciek czyta książki i przekłady Jana Parandowskiego (w powieści wymienione: *Wojna trojańska* i *Odyseja*) – odniesienie czytelnika do źródeł, aby sam wychwycił różne analogie;

POPULARYZACJA Parandowskiego i kultury antycznej – Bahdaj uznaje antyk za wartościowy (por. motyw podróży w wielu jego książkach – *Odyseja* jako pierwsza „książka drogi”);

- poczucie humoru bohaterów: por. np. syrenka (samochód) jako symbol dóbr materialnych, które mogą uwięzić człowieka a Syreny Homera.